

DE O D U C E
M E D I T A T I O S . E V A N G E L I I
D O M I N I C Æ III.

ADVENTUS

Additis S. Patrum dictis, Quæstio,

numq; aliquot decisione, ad uberiorem textus, cùm opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia.

P R E S I D E

DN. E S C H I L L O P E T R E Q

S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem 22. Septemb. Anni 1649.

ISAACUS JOHANNIS SVENANDER
Revaliensis

(A)

Cyrill. Lib. 2. Thesaur.

Quando Joannes Propheticō Spiritu, quo repletus erat, ex utero matris suæ, nudum iam
sibi ieriminere gladium vidit, voluit discipulos suos in fide Christi Confirmare,
aperteq; docere, ut credant ipsum esse, qui ad salutem omnium expectabatur.

(B)

Gregor.

Prophetæ ministerium est, ventura prædicere, non etiam demonstrare, Joannes plusq;
quam propheta est, quia cum quem præcurrendo prophetaverat, etiam oken-
dendo demonstrabat.

A B O E.

Exudebat Petrus Bald/ Acad. Typogr. Anno 1649.

Admodum Reverendo & Amplissimo Viro ac Domino
D. M. ISAACO ROTHOVIO
Diocesano Aboensis Episcopo lōgē dignissimo, Nec nō,
Acadē. ejusdem Pro Cancellario Eminentissimo, Domino
ac Patrono magno, æterno animi obseqvio
jugiter venerando.

NEC NON

Præclarissimis, Plurimum Reverendis & Doctis. VIRIS.

DN. M. SVENONI L. VIGELIO,
in Universitate Aboensi. S.S. Theol. Profess. Coleberrimo,
ut & Pastori in Saghu meritiss. Præceptor, Meccenati ac Promo-
tori, quovis observantiae cultu, ætatem submissè colendo.

DN. M. NICOLAO L. NYCOPESSI
Acad. Aboensi. Log. & Poës. Profess. acutissimo, p.t. Facult.
Phil. Decano Spectabili, Præceptor, fautori & Promotori,
suo, quovis officiorum genere, jugiter prosequendo.

DN. M. SAMUEL I. G. HARTMAN/
Schol. Abo. Rectori indefesso, Quondam Præceptor amando,
Nunc v. Studiorum suorum Promotori, plurimum honorando.

DN. JOSEPHO MATTHIÆ, Past. & Præ-
posit. Rangosalenſi dignissimo, Fautor & benefactori,
Debito honore affiendo.

UT ET

Spectatissimo, & iugi rerum usu, Cultissimo Viro,

DN. LAURENTIO M. BROCHIO, Ci-
vitas Aboensis Secretario expeditissimo, Affini suo longe Charissimo.

Pagellas hæc Sacras, in certam sui Promotionis spem, & debita grar-
titudinis, Observantiq. rex myrov, Omnis animi reverentii
& submissione, Consecrat, Dedicat & Offert

ISAACUS JOH. SVENANDER
Respondens

DOMINICA III:
ADVENTUS.

In Sancta & Summa Laudanda Trinitatis, Patris, filii
& Spiritus Sancti Nominis.

Refert vir Dei Moses Num. 17. quod dum quidam ex Israelitis contenderent cum Arone de sacerdotio, dubitantes & murmurantes de dignitate sacerdotali, Deus illius stri miraculo ostendit sacerdotem Aronem, vere Divinitus vocatum ad hoc munus. Miraculum vero hoc fuit: Postquam omnes principes filiorum Israel dederunt virgas suas, ut ponerentur in tabernaculo testimoni Coram Domino, & inter has virgas etiam virga Aronis collocata esset, inventa est haec virga Aronis, sequenti die germinans & florens, & Amygdalas ferens. Et ita Deus hoc miraculo ostendit Aronem legitimè & Divinitus vocatum ad officium sacerdotale. In N.^o T.^o cum Deus unigenitum suum filium Dominum nostrum Iesum Christum ostendere vellet, quod esset vere summus sacerdos, plurimum ipsum edere miracula voluit, non in baculo aliquo, sed in & per proprium eius corpus, unde Divina vis manaret, ad morbos sanandos, Diabulos fugandos, leprosos mundandos, & mortuos resuscitandos, quemadmodum Prophetæ olim de Messia vaticinati sunt, quod Messias ejusmodi miracula esset facturus. Atq; inde nemo dubitaret, quin is qui talia faceret, vere esset Messias. De hoc etiam in hodierno Evangelio agitur..

Oremus Deum ut hodiernum Evangelium ita meditari queamus ut cedat in nominis Divini gloriam, nobis in augmen-

sum & incrementum doctrinae, & bonorum operum, in spem & si-
duciam, & tandem eternam beatitudinem. Dicamus igitur:
Pater noster. &c.

EVANGEL. Matth. II: v. 2. usq; ad ii.

Ioannes autem cum audisset in carcere facta Christi,
missis duobus discipulis suis, dixit illi: Tu es ille qui
venturus es, an alterum expectemus? Et respondens
Iesus, dixit illis: ite & renunciate Ioanni ea quae audi-
tis & videtis. Caci visum recipiunt, & claudi am-
bulant, leprosi mundantur & surdi audiunt, mortui
excitatur, & pauperes latu accipiunt Evagelij nuciū; &
beatus est quisquis non fuerit offensus super me. Eundi-
b' autem illis, caput Ies' dicere turbis de Ioanne: Quid
existis in desertum, ut videretis, num arundinem que
agitatur a vento? Age, quid existis, ut videretis, num
hominem mollibus vestibus amictum? Ecce qui molli
gestant, in domibus regum sunt. At quid existis vi-
dere? Num Prophetam? Certe dico vobis, & ex-
cellentiore prophetā. Hic est enim de quo scriptum est:
Ecce ego mitto nuncium meum ante faciem tuam, qui
præparatus est riam tuam ante te.

In recitato hodierno Evangelio, refert Evangelista Mat-
thæus, quomodo Sanctus Ioannes Baptista, ex carcere
mittit ad Christum duos discipulos, interrogaturos ipsū,
an ipse esset Messias, vel ille qui venturus esset, vel alius
esset expectandus? Ad hanc vero questionem discipulo-
rum ioculis, Christus Nec ait nec negavit esse illum

venturum, jubar vero referri sua facta quæ viderunt, audiveruntq; Cæcorum aperiri oculos, claudos ambulare, leprosos mundari, surdos audire, mortuos resurgere, pauperibus Evangelium prædicari. Commendat etiam & laudat Christus Joannem, negatq; ipsum fuisse arundinem, quæ à vento agitatur, nec virum vestibus molibus indutum, affirmat ipsum majorem Propheta, ipsumq; à Deo esse, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparatus est viam tuam coram te, Mal, 3: 1.

Probatur secundus fidei articulus, quod Christus Iesu sit Messias, qui natus est ex Maria virgine, & passus sub pontio pilato &c. huius vero Divinitas astruitur miraculorum in præsentia discipulorum Joannis factorum congerie.

P A R T E S.

1. *De discipulorum Ioannis interrogatione.*

2. *De Christi responsione.*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus Deus Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedicit, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A.

In qua meditamur:

I. *Quis misit discipulos ad interrogandum?* Evangelista noster indicat, hunc qui miserat discipulos suos, fuisse Joannem Baptistam, qui cum alibi à Christo, tum in hoc Evangelio egregiam habet commendationem. Fuit is in magna autoritate apud suos auditores & discipulos, ita quidem ut etiam si Joann-

nes illis Iesum Christum monstraret & in eum, Dei filium, Messiamq; credere juberet; tamen ipsi nihilominus Joanni nimium ad hæcerunt, eumq; Christo prætulerunt, moti videlicet durissimâ illa vitâ, quam Joannes ducebat. Itaq; Joannes jam in Carcerem conjectus, sollicitè cogitavit, quo pacto suos discipulos, Christo addictos redderet, commodam igitur nactus occasionem, quosdam ex eis ad Christum agnoscendum ablegat. (A)

L. C. Homines pij & fideles potissimum Doctores & Evangelij Dei ministri, non desinant curâ habere nominis Divini & salutis & beatitudinis æternæ suorum auditorum, ut illorumquâ plurimi participes reddantur. Hac sollicitudine tangebatur Joânes Baptista, nō solû ipse informans discipulos de Christo, sed etiam ipsos ad Christum ablegans. Ita fecit Patriarcha Jacobus, qui sciens instare mortem suam, filios suos convocat & diligenter eos informat de varijs rebus, præsertim vero de agnoscendo Messia, quem etiam se expectare ait: Expecto inquit Salutare tuum Domine, Gen. 49. Similiter & Moses universos filios Israël compellat, & ad servandam legem hortatur, Deut. 32. & 33. Abraham quoq; habet commendationem à Deo, quod diligenter suos informaverit, de benedicto illo semine, in quo omnes gentes essent benedicēdæ. Gé. 18:19.

II. Eundem Joannem Bapti-

stam tunc temporis fuisse Captivum. Sed captivitatis causa, non erat scelus vel flagitium aliquid, sicut quidam reus propter nominis Divini prophanationem, propter diras & horribiles execrationes carceri includebatur, donec à Domino responsum accepisset, quid ei faciendum esset. Levit. 24:12. Cur autem in carcere conjectus esset tantus vir, exponitur Matt. 14. Improbârat Joannes Bapti-

Baptista factum Herodis, quod fratri sui Philippi uxori
Herodiadē habuit; Et recte quidem Joannes imp̄ ob-
vit juxta legem Dei, Levit. 18. Deut. 25. Itaq; quo i mā
facta improbavit sanctus vir, in carcerem coniiciatur &
decollatur. Id ipsum in V. ri T. to alijs pī experti sunt ob
innocentiam, ut Joseph innocens, in carcerem coniicitur,
in puteum Jeremias, in fornacem ardente m̄ tres viri,
Daniel in Speluncam leonum, Petrus in manus carnificis
traditur, Stephanus lapidatur.

L. C. Cum in hoc mundo à malis hominibus carceres
& vincula recipimus, loco mercedis pro fidelī & salutari
informaticē quomodo placanda es̄t̄ ira Dei, im̄petrāda
delictorum remissio, non offendamur, non murmure-
mus adversus Deum, non desperemus de eius cura &
auxilio, quasi hæc nobis contingerent, vel Deo non at-
tendente vel sciente quidem, sed nos non curante; Quin
potius memores illius quod dixerat Christus suis discipu-
lis: Pili capitis vestri numerati sunt; Ergo Deum non la-
tet quod nobis accidit, non otiosus spectator miseria no-
stræ, sed dirigit omnia in finem bonum, terminos & me-
tas constituit, quousq; in nos s̄avire Diabolus cum suis
mancipijs poterit. Cogitemus tantos viros, Joseph, Jere-
miam, Joannem Baptistam, Sanctos Dei amicos, talia
perpessos. Brevis ipsa calamitas, & miseria illorum,
non impedimento erit, quo minus pie & beatè moreren-
tur. Sic neq; nobis erit im̄pedimento, si persecutionem,
patiamur propter nomen Dei, nam levis hæc & niūmen-
tanea afflictio, aeternum gloria pondus pariet. Gaudē-
mus & exultemus, merces nostra magna est in celis.

III. Ipsam interrogacionēti.

Dixit ei Joannes per discipulos missos, quicquid est qui respi-

turus es, an alium expectemus? Talem verò interrogationem proponit Joannes, minime quidem ideo, quod dubitaret Joannes de Christo, anne hiceset ipse missus Messias, siquidem in Iordanè per spiritum Sanctum cognovit, quod hic esset, de quo audisset vocem Patris de Cœlo, & super quo videbat spiritum Sanctum in columba specie descendentem. Annon etiam ipse Joannes testificatus est de Christo dicens: Ecce agnus Dei qui tollit peccata mundi; Discipulorum itaq; suorum gratia quæstionem Christo proponi voluit, si quidem illi præceptorem suum Joannem pro Messia habendum esse arbitrabantur; hanc autem opinionem ut eis eriperet, ipsos ad Christum ipsum misit.

L. C. 1. Hac interrogatione discipulorum Joannis, neimpè, tune is es qui venturus es an alium expectemus? Ostenditur doctrinam de Christo semper sonuisse in Ecclesia. Ita quidem Primo in Paradiso Deus ipse concionatus est, de venturo Messia dicens: Semen mulieris conculcabit caput serpentis; Deinde multifariam & multis modis locutus est Deus de hoc venturo Messia, & posterioribus temporibus locutus est per proprium filium, quietiam in hoc Evangelio, testatur se esse illum venturum, quia ita promissus fuerat, ut in secunda parte mox ostendemus. Habemus proinde eandem fidem in Ecclesia Patriarcharū Prophetarū & Apostolorū, exigua saltē differentiā, quod V.ris T.ti Ecclesia in venturū credebat, N.vi T.ti ecclesia in exhibitum fiduciam collocet; Mortis enim ei efficacia ante & post illam viget; Agnus occisus est ab origine mundi; Agnus Dei tollit peccata mundi, toto illo tempore cum mundus duravit, & duraturus est.

L. C. 2. In discipulis Joannis gratitudo & Charitas eluet, quando magistrum in odio Regis intelligunt vinculis

cu'is & carceri inclusum esse, non pudet eos sui magistri, non deterunt eum mox, sed ei adiūnt & se se obedientes exhibent. Sic decet auditores facere; discipuli in scho-lis & academijs ament ac honorent suos præceptores, non deserant in necessitate constitutos, succurrent eis quatenus id facere queant. Ecclesia non deseret suos pastores; sed subveniet illis consolatione, consilijs bonis, intercessione & alijs ad levandas molestias doctorum suorum facientibus, & Deus erit retributor. Dabit gratiam in illo die quo opus est. Paulus quoq; commendat suos Galatas propter liberalitatem in se. Gal.4: 12.13.14.15. Imitanda discipulorum diligentia discendi, quis esset Christus, in hoc est summa sapientia, sic ergo studiosè discamus ex verbo Dei, quis sit filius DEI, Dominus noster redemptor & salvator JESUS, nec est in ullo alio Salus.

SECUNDA PARS.

In prima parte audivimus discipulorum Ioannis interrogacionem; Secunda pars continet Christi responsionem ad interrogationem discipulorum, & insuper egregiam commendationem Ioannis.

In qua meditamur:

I. Quod Christus respondeat,

remitendo discipulos Joannis ad spectanda quæ fecerat. Edita sunt à Christo miracula illustrissima, dando cæcis visum, claudos sanando, leprosos mundando, surdos curando, mortuos resuscitando. Scribit n. Luc. C.7. Quod acedentibus discipulis Joannis, in illa hora multos curavit

Jesū, à langoribus suis & plagiis, & spiritibus malis, & cœcis multis donavit visum, & postea dixit eis: Euntes renunciate Joanni, quæ audistis & vidistis quia cœci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperibus Evangelizantur. Hæc autem opera contra usitatum naturæ ordinem facta testantur in Christo esse. 1. Potentiam & naturam Divinam. 2. Hunc Jesum natum ex Maria, & versan-tem in iudea, & docentem, verè esse Messiam patribus promissum, juxta vaticina Esa. 42. Et 61. Et tota hi-story Evangelica ideo scripta est, ut Ecclesiæ certa sit, hunc Jesum filium Mariæ prædicantem in iudea, & edentem miracula, esse Messiam patribus promissum, per quem justitia & vita æterna credentibus restituantur. Quare etiam testimonium miraculorum, coram discipulis Joannis à Christo allegatur, quippe congruens cum prophetijs, supra allegatis. (Quæst. 1.)

L. C. Certissimum testimonium est, Christum mundi promissum Messiam, venisse in mundum, exhibitum esse, nec alium esse expectandum. Venit Deus ipse ad salvandum nos, homo factus, propter nostram salutem descendit. Aperti sunt oculi cœcorum, aures surdorum patuerunt, salij claudj sicut cervj, aperta est lingua mutorum Esaj 35. Cœci sunt iudei alium expectantes. Nos expectamus Christum properè ad judicium venturum, cum omnia consummata sunt.

II. Remittendo discipulos ad sua verb. CHRISTUS dicit: pauperibus Evangelizantur; Quibus verbis hoc vult indicare; quod miseriis hominibus, & sensu iræ Dei perturbatis, latissimum Evangelium de remissione peccatorum annun-

annuncietur. Vtrumq; jubet Christus referri Jo-
anni, & quomodo concionat⁹ est illis audientibus, &
quæ fecisset coram oculis ipsorum, atq; hoc pacto sufficien-
ter ipsos in fide confirmavit, quod ipse & non aliis esset
Messias, ipse esset qui venturus erat, & alium meminem
deinceps expectandum esse. Ut caveant etiā sibi ne dubi-
tent illum esse Messiam, ex eo quod nullam pompam &
splendorem mundanum in eo dæprehenderunt; Bea-
tus, inquit, qui non fuerit Scandalizatus in me, mea hu-
militate, in qua sum, & tum præsertim cum mortem cru-
cis subiturus sum. Quod autem futurum esset, ut multi
in persona Christi offenderentur, hoc Esaias prædictis
sequentibus verbis: Dominum exercituum ipsum san-
ctificate: Ipse sit pavor vester, & ipse terror vester, &
erit ille vobis in sanctificationem in lapidem autem of-
fensionis, & in petram scandalii, duabus domibus israel,
inlaqueum & in ruinam habitantibus Hierusalem Isa. 8.
L. C. 1. Christ^v vult nos attendere ad suum verbū, quod
prædicatur; Beati qui audiūt verbū ei⁹ & custodiūt illud.
Luc. 11. Ita qdem, Ut & alijs referre possint, & interrogati
rationē reddere eorū quæ audiverunt; Ita Christ^v jubet re-
ferri Joanni quæ audiverunt in suis concionibus: Qui-
dam sic audiunt ut nihil referre queant, dum interroga-
tur, quid in concionib⁹ didicerūt. Adsit Ergo attētio; At-
tende, inquit, Apostolus Lectioni. 1. Tim 4.

L. C. 2. Venit qui venturus erat Christus, is enim con-
cionatus est & etiā miracula fecit, quæ soli Messia⁹ adscri-
buntur à prophetis. In eum Ergo firmiter credamus, &
quæ si offendicula obiciuntur, ea non moremur aut
curemus, sed verā ipsum fiduciā ut salvatorem no-
strum amplectamur, & sic vitam æternam conseque-

mur. O cæcos & amentes judæos, qui adhuc expectant Messium. ô stupidos Christianos, qui sic tempus gratiæ negligunt, quasi nullum Christum haberent, qui villas boves & alia, pluris faciunt quam Christum cum suo Evangelio. Christus Lux est Ioh. 1: 3. cæcos illuminabit, claudis via erit Ioh. 14: 3. ipsum invenire nunc non est difficile, ad huc invitat; Venite ad me omnes. In altera vita gratia non offertur impiis, venia locus non datur. Qui hic Deo est reconciliatus in hac vita, est sa'v': Confugiamus E. ad Christum, sinamus oculos nostros eus verbo illuminari, aures digito ejus ap riri, vincula lingua nostræ solvi, lepram nostram hoc est peccatum nostrum mundari; & sic nos in extremo die resuscitat & suavissimè compellabit: Venite benedicti patris mei &c.
L. C. 3. Consideretur etiam in his verbis Christi:
Pauperes Evangelizantur; Quæ sit ratio collectionis & defensionis Ecclesiæ. Colligitur Ecclesia voce Evangelij à Christo tradita, ex hominibus miseric, ærumnosis, abjectis, sed tamen amplectentibus Evangelium, & credentibus in Christum, ut dicitur Zophon, 3. Relinquo in medio tui populum pauperem & egenum, sed sperantem in nomine Domini.

III. Christi de Joanne testimonium.

Ablegatis itaq; discipulis Joannis, alloquitur Christus suos auditores, & testimonium fert Joanni egregium; & quidem

I. Constatia, quando inquit Christus: Quid existis in desertum videre, num arundinem vento agitatam? hoc est: Egressi estis ad Joannem vos judæi, deprehendistis utiq; quod non fuerit levis, inconstans & mobilis, ut

arun-

arundo à vento agitata, sed ita constantem sensistis, ut nec timore nec amore à veritate declinaret.

L. C. Verbi Dei ministros decet constantia & gravitas, ut fugiant inconstantiam & levitatem. Firmiter vero ad hæreant verbo Dei, illud proferant, illud loquantur, non abscondant quicquam de verbo Dei, non studeant placere hominibꝫ, arguent peccata, vocent nocte, nocte, & diem, diem, non simulent, sed sint sinceri ministri Christi, qui cuilibet juxta opera sua mercedem reddet. Non sint tepidi, sed serij in suis negotijs. Et tum audient, servi boni & fideles; Intrate in gaudium Domini vestri. Constanter itaq; ille fessus est se non esse Messiam, etiamsi honor Messiae, per legatos sacerdotum, scribarum & pharisæorum ultro esset ipsi delatus.

2. Commendat Christus Iohannem frugalitatis & temperantiae nomine, non vestibus mollibus induebatur, tunica utebatur de pilis camelorum, esca eius erant locustæ & mel sylvestre, habitatio in deserto. Potuisset & ille molibus vestiri, si in dominibꝫ regum voluisse versari, & omnia ad nutum & voluntatem aulicorum prædicare, sed quia veritatem amavit, aulicam mollietatem neglexit
(Quast 2)

L. C. Verbi Dei ministri ament in vestitu honestatem & gravitatem, non se extentur vanitates mundanas, non ornent se ut conspiciantur coram mundo, sed sint contenti vili, honestâ tamen veste, quomodo enim alias possunt auditores corrigere in vestitu luxuriantes, si & ipsi molli luxu disfluant: *Turpe est doctori cum culpa redarguit ipsum.*

3. Commendat ipsum à præcellentia præ Prophetis, quod sit major quovis Propheta, videlicet quia

Christum jam venisse concionabatur, & in utero matris suæ ad hoc constitutus erat præcursor Christi, Christum etiam baptizavit, & quia de eo vaticinatus etiam sit Mala chias, eum Angelum vocat: Mal, 3: 1. (B)

L. C. 1. Joannes vocatur Angelus præparans viam Christi; Dicitur angelus, non quod fuerat Angelicæ naturæ, sed quod esset legatus à Deo missus: Angelus enim nuncium seu legatum significat. Missus fuit autem ut ministerium suum paulo citiusquam Christus, inchoaret, & homines ad agendam pœnitentiam hortaretur, ut Christum salvatorem deinceps gratis animis susciperent. Hoc nomen arguit dignitatem Joannis & omnium fidelium præconum Evangelij.

L. C. 2. Quamvis mundus viros justos, Ecclesiæ & reipublicæ utiles non magni facit, pro excrementis habet; in oculis tamen Dei magni sunt præcij, manebitq; lux & fama corum in perpetuum.

Hæc dicta sunt de hisce duabus partibus, quarum 1. Ut audivistis, erat, De discipulorum Joannis interrogatione, 2. De Christi responsione, & Joannis egredia Commendatione.

Domine Iesu Christe, qui te discipulis Ioannis Baptista promissum Messiam, & generis humani redemptorem esse, verbis & factis demonstrasti. Te oramus Spiritu Sancto tuo, Contra omnes Diaboli tentationes & mundi scandala nos protege, & corda nostra confirma, ut & noste verum Deum & hominem unicum nostrum, ab omnibus tum corporis tum animæ malis liberatorem esse credamus, & tuo solius merito salveremur.

Benedictio & claritas & sapientia, & gratiarum actio, & honor & virtus, & fortitudo DEO nostro in secula seculorum. Amen. Apocal 7: 12.

QVÆ.

QUÆSTIONES.

An opus sit hodie doctrinam Christianam miraculis confirmare, cæcorum illuminatione &c. ? Respond. Non:

Nam confirmatio doctrinæ non opus habet aliquibus miraculis, ab illis qui eam prædicant, Christi hoc erat: quia probare debebat se esse à patre missum mundi salvatorem, quod, si nobis ipsis hoc muneris adscribetur, merito illud à nobis exigeretur; cum vero sumus ministri Christi, satis fuerit confirmatam illam de Christo doctrinā purè ac simpliciter propōere. Et ideo aeternus Pater hunc Salvatorem mundi filium suum, tot ac tantis miraculis ornat, ut totus mundus hunc salvatorem agnoscat, celebret, & hunc ad se missum, & ad hoc ordinatum & constitutum, ut sit salvator mundi, ad illum solum confugiamus, & ab hoc unico salvatore, medico corporis & animæ, opem & auxilium expectemus & impetrēmus. Non enim debet fides nisi solis miraculis & prodigijs, sed verbo Dei: Quia signa & prodigia diaboli videbilet & impiorū, falsa esse & fallere possunt. Quod autem verbo Dei & prōfissiōi Divinæ ntitur, falli, decipi & errare non potest. Hoc inuit Christus respōdens Regulo, cōquerēti de infirmitate filij sui, & roganti Jesum, ut secum descenderebant & sāaret filium suum: Nisi signa & prodigia videbentis, inquit, nō creditis Joh. 4: 48. Et hoc sciēdū est Christi miracula esse testimonia, hanc doctrinā quā profitetur & sonat Christus, verè Divinam vocem esse, & hunc Christum veracem Doctorem esse missum à DEO. Et ipsa testimonia ostendere & hoc modo sese patefacere, ut certi

certi simus vocem Evangelij veram esse, non com-
mentitiam ac fabulosam, quales sunt fabulae & religiones
Ethnicæ. Fidem igitur nostram testimonijs talibus
confirmandam esse sciamus. Sunt etiam miracula,
exempla, ac testimonia Divinarum promissionum, quæ
docent certò filium Dei, Dominum nostrum J E S V M
C H R I S T V M, velle nos exaudire & juvare, sicut pro
missiones ejus sonant, & hæc ipsa exempla testifican-
tur. Ac in his eodem modo nos alloquitur, quo specta-
tores in hodierno Evangelio, talium miraculorum invi-
tati ut discam⁹ illius potentiam & bonitatem considerare.

II. Facit ne aliquid ad commendationem Joannis austeras ejus in vestitu? Resp. Facit:

Requeritur enim ad virtutem constantiæ, animus
non mollis, sed obduratus & infractus, illum convince-
bat in Joāne rigor vestitus; Ergo vestitus mollis notā habe-
bat animi delicati & mollis; qui etiam blanda loquitur ne
in ullis incurrat inimicitia. Ejusmodi mollities in Joanne
non reperiebatur; Inde arguitur Joannis gravitas & con-
staatia. Talem gravitatem & constantiam ostendit etiam Apostolus
Paulus sibi familiarem fuisse, cum in Epistola ad Galatas, Cap. 1 sie scribit:
Sed licet nos, aut Angel⁹ de celo Evangelizet vobis, præter quā quod Evan-
gelizavimus vobis, anathema sit. Sicut prædiximus & nunc iterum dico, si
quis vobis Evangelizaverit præter id quod accepistis anathema sit. Modo enim
hominibus suadeo an Deo? An quero hominibus placere? Si enim adhuc
hominibus placerem Christi servus non essem, Hanc suam constantiam eti-
am ostendit, alloquendo Galatas, suos auditores, hoc modo: O stulti Galatae,
item, sic stulti estis &c Gal. 3. item Cap. 5, state & nolite iterum iugo servitu-
tis illigari, ecce ego Paulus dico vobis. Item in eodem capite: Utinam & ab-
scindatur qui vos turbant; & Cap. 6: De cetero nemo mihi molestus sit?
Ego enim sigmata Domini mei JESU in corpore meo porto.

